

Latorośl, Ratorośl *formy: n. sg. latorośl XV med. ZabUPozn 127, 1476 GlKazB III 100, ca 1500 GlGn 70; ratorośl 1465 GlKórn II 188; ~ ac. sg. latorośl XV p. pr. RRp XXII 334; ~ v. sg. latorośli XV ex. VergGeorg 77; ~ n. pl. latorośli XV p. post. GlDom 62, XV ex. VergGeorg 76; ~ ac. pl. latorośli XV ex. VergGeorg 76. 86. 87.*

Znaczeniami: **1.** ‘gałzka, młody pęd jednoroczny, przeważnie winnej latorośli, palmes, surculus anniculus’: Pincerna Pharaonis vidit visionem tres palmites, *ratotho<s>l, rathoroszyl, ex vna vite procedere (*por. Gen 40, 9*) 1465 GlKórn II 188; Talis aret ab omnibus bonis,... et sacramentis ecclesie, quia abscissus, odczyant, est ab ea, quasi rami ab arbore et quasi palmites, latoroszly, a vite XV p. post. GlDom 62; Angustus in ipso fit nodo sinus: huc aliena ex arbore german, lathoroszly, includunt, vdoque docent inolescere libro XV ex. VergGeorg 76; Aut rursum enodes trunci resecantur et alte finditur in solitum cuneis via, deinde ferac<es>, ped[m]y, plante, gl. palme, lathoroszly, inmittuntur *ib.*; Ipsa, gl. sc. virgula, acie falcis nondum temtanda, sed vncis, lathoroszly, carpende manibus frondes interque legende *ib.* 86; Inde <ub>i iam validis amplexe[re] stripibus vlm<os> exierint, tum stringe[re] comas, gl.sbytky, tum brachia, lathoroszly, tonde *ib.* 87; Lathoroszl surculus *ca 1500 GlGn 70*; ~ Ipse accepto surculo, lath<o>rosł, locum sub pede agni percussit et statim fons magnus emanavit XV p. pr. RRp XXII 334; ~ przenośnie: **a.** o Chrystusie, de Christo: Egredietur virga, vlg. lathoroszyl, de radice Yesse (Is 11, 1) 1476 GlKazB III 100; ~ **b.** o Matce Bożej, de Beata Maria Virgine: Hec est, inquit, virga, lyatorosl, in qua nec nodus originalis nec cortex venialis peccati fuit XV med. ZabUPozn 127.

2. ‘szczep, sadzonka, tu o gatunku winnej latorośli pochodzący z Recji, surculus, ramulus, hoc loco de specie vitis Rheaticaе’: Quo te carmine dicam, <Raeti>ca <lato>roszly? XV ex. VergGeorg 77.